

هو الأبهی - ای ناطق بثنای حضرت یزدان در موسم زمستان...

عبدالبهاء عباس

اصلی فارسی

لوح رقم (228) - من آثار حضرت عبدالبهاء - مکاتیب عبدالبهاء،
جلد 8، صفحه 157

هو الابهی

ای ناطق بثنای حضرت یزدان در موسم زمستان آنچه طغیان طوفان شدیدتر و باران و بوران عظیمتر در فصل نو بهار گلشن و گلزار طراوت و لطافتش بیشتر گردد و حلاوت و زینت چمن و لاله زار زیادتر شود گریه ابر سبب خنده گل گردد و دمدمه رعد نتیجه اش زمزمه بلبل شود و شدت برد جمال ورد بار آورد و طوفان سرد باغ را بشکوفه های سرخ و زرد بیاراید اریاح شدید منتج نسائم لطیف گردد و باد صبا شمیم گل حمرا گیرد سفیدی برف سبزی چمن شود و افسردگی خاک شکفته گی نسرين و نسترن گردد و پرمردگی شتا تری و تازگی بهاری شود و شدت سرما اعتدال هوا گردد سرو ببالد فاخته بنالد بلبل بخواند گل چهره برافروزد لاله ساغر گیرد نرگس مخمور گردد بنفشه مدهوش شود اشجار سبز و خرم شود و اوراق طراوت جوید ازهار بدمد اثمار نمودار شود گلشن مجلس انس شود و چمن محفل قدس گردد جمیع این فیوضات و تجلیات بهاری بر اثر مصیبات زمستانست و کل سرور و حبور گلشن و گلزار از اثر شدت برودت فصل شتا لهذا ای اسیر سلاسل و اغلال و رهین وثیق و سجن در راه پروردگار اگر چه در بلایای شدید افتادی و در رزایای عظیمه گرفتار شدی کأس بلا نوشیدی و زهر ابتلا چشیدی بسا شبها که از ثقل اغلال نیارمیدی و بسا روزها که از اذیت اهل ضلال نیاسودی اینست صدمات قویه بود و جلیست بلیات شدیده امیدواریم که این مشقات جسمانیه راحت و مسرت روحانیه آرد و این آتش سوزان عوانان روح و ریحان قلب و وجدان آرد این عسرت علت مسرت گردد

ORIGINAL

و این زحمت باعث رحمت شود و این نعمت سبب نعمت جاودانی گردد و این تنگی بچین گشایش جهان الهی
شود قسم بسططان وجود و عالم غیب و شهود که این بلیات سبیل محبوب از جان عزیزتر است و از شهد و شکر
لذیتر (ع ع)